

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ФАРМАЦІЇ

«СОЦІАЛЬНА ФАРМАЦІЯ: СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

МАТЕРІАЛИ
XI міжнародної
науково-практичної
конференції

30 КВІТНЯ 2026 РОКУ
М. ХАРКІВ

АНАЛІЗ МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Болдарь Г.Є., Орел Ю.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна
Комунальний заклад «Харківський академічний ліцей «ІНТЕЛ 13» Харківської
обласної ради, м. Харків, Україна
socpharm@nuph.edu.ua

Важливою засадою державної політики у сфері освіти є забезпечення її якості. Саме тому як складову системи забезпечення якості в закладах освіти розкрито академічну доброчесність у ст. 42 Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. Враховуючи важливість утвердження в суспільстві довіри до результатів навчання і наукових (творчих) досягнень, формування поваги до честі та гідності людини, 18.12.2025 р. було прийнято Закон України «Про академічну доброчесність», який вводиться в дію 31.07.2026 р. Важливою відмінністю підходу, закріпленого у цьому новому спеціалізованому нормативно-правовому акті (НПА), є визначення поняття «академічна доброчесність» не тільки як сукупності принципів і заснованих на них правил, а також і цінностей. Сказане обумовлює актуальність пошуку та впровадження ефективних педагогічних методів та засобів, які сприяють вихованню культури академічної доброчесності.

Метою роботи є узагальнення підходів до впровадження сучасної педагогічної методики формування у здобувачів освіти культури академічної доброчесності.

Матеріалами дослідження стали нормативно-правові акти (НПА), наукова література, а також власні методичні розробки. Під час виконання дослідження було використано наступні методи: контент-аналіз, контент-моніторинг, синтез, системно-аналітичний, формально-логічний.

За результатами опрацювання наукових джерел з'ясовано, що цінності – це внутрішні моральні орієнтири людини, які відображають її уявлення про добро і зло, про правильне і неправильне. Вони визначають життєві пріоритети особи, тобто те, що людина вважає для себе важливим та значущим. А отже саме цінності обумовлюють свідомий вибір особи щодо способів дій у складних ситуаціях, розуміння відповідальності перед іншими людьми та впливають на поведінку.

Оскільки у Законі України від 18.12.2025 р. № 4742-IX вказано, що правила академічної доброчесності ґрунтуються на принципах і цінностях. У ч. 2 ст. 4 цього НПА перелічені базові цінності академічної доброчесності, до яких віднесено: чесність суб'єктів академічної діяльності перед собою та іншими особами; довіру до результатів академічної діяльності інших осіб; повагу до честі і гідності своєї та інших членів академічної спільноти; цінування різноманіття

думок; повагу до прав інтелектуальної власності інших осіб; справедливість у ставленні суб'єктів академічної діяльності; відповідальність перед собою, один перед одним і перед суспільством; стійкість у добродієвому провадженні своєї академічної діяльності незалежно від зовнішніх і внутрішніх спонукань до порушення академічної добродієвості та від наявності чи відсутності зовнішнього контролю; рішучість у формуванні та утвердженні культури академічної добродієвості; сміливість у захисті академічної добродієвості. Це ті цінності, які повинні стати спільними для всього суспільства та особистими для кожного учасника освітнього процесу чи наукової діяльності.

Культура академічної добродієвості особи включає пізнавальні, оціночні та поведінкові елементи. Так, основою культури академічної добродієвості особистості є її знання, навички та вміння у цій сфері. У свою чергу така обізнаність (інформованість) утворює фундамент для формування свідомого ставлення до необхідності дотримуватися правил академічної добродієвості, нульової толерантності до її порушень. І вже ця індивідуальна свідомість (цінності, настанови, переконання) обумовлює правомірну або неправомірну поведінку особи. Правомірна поведінка буде полягати у дотриманні правил академічної добродієвості, а неправомірна, відповідно, у їх порушенні.

Для формування культури академічної добродієвості здобувачів освіти важливо поєднувати різні педагогічні методи, підходи, матеріали й форми роботи. Серед них можна назвати групу методів, які орієнтовані на формування внутрішніх переконань, розуміння та прийняття того, що добродієвність важлива. Це, зокрема, обговорення етичних дилем (плагіат, списування), аналіз реальних ситуацій дотримання або порушення правил академічної добродієвості.

Цікавим та ефективним методом є участь здобувачів та викладачів у конкурсах есе на цю тематику. Наприклад, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди регулярно проводить Всеукраїнському конкурсі есе серед учасників освітнього процесу «Моя академічна добродієвність». В конкурсі можуть взяти участь здобувачі середньої освіти (9-11 клас) та фахової передвищої освіти; вищої освіти першого (бакалаврського), другого (магістерського) та третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, а також педагогічні, науково-педагогічні, наукові працівники. Участь у таких заходах є доцільною, оскільки есе може носити рефлексивний характер, адже дозволяє учаснику аналізувати власну поведінку і рішення, тобто допомагає перейти від зовнішнього контролю до саморегуляції та усвідомлення власної відповідальності. Гарним прикладом буде, якщо педагог також бере участь як автор у таких конкурсах.

Важливо, щоб мета формування культури академічної доброчесності була наскрізною для навчального закладу в цілому, щоб вона була «вшита» в усі дисципліни. Прикладом може слугувати такий практико-орієнтований метод, як виконання завдань, які передбачають роботу з джерелами та обов'язкові цитування. При такому підході не лише використовуються знання, а й формуються навички. Можна зробити перевірку работ на плагіат і проаналізувати результати.

Підводячи підсумки, варто підкреслити, що виховання культури академічної доброчесності передбачає системний цілісний вплив, який буде поєднувати різні форми, методи та засоби. Тільки комплексний підхід дозволить досягти поставленої мети.

РОЗРОБКА КУРСУ ТЕМАТИЧНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ ДЛЯ УПОВНОВАЖЕНИХ ОСІБ АПТЕЧНИХ ЗАКЛАДІВ

Лебединець В. О. Опрошанська Т. В., Журавель І. О., Зарічкова М. В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

v.o.lebedynets@gmail.com

Згідно із Ліцензійними умовами провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів (ЛЗ), оптової та роздрібною торгівлі ЛЗ, імпорту ЛЗ (крім активних фармацевтичних інгредієнтів), затвердженими Постановою КМ України від 30 листопада 2016 р. № 929 (у редакції від 03.03.2026) уповноважена особа (УО) аптечного закладу – це особа, яка має вищу освіту та здобула ступінь магістра за спеціальністю «Фармація» (спеціалізацією (освітньою програмою) «Фармація», «Клінічна фармація» або «Технології парфумерно-косметичних засобів»), має сертифікат фармацевта-спеціаліста та/або документ про присвоєння (підтвердження) професійної кваліфікації (кваліфікаційної категорії) за спеціальністю «Фармація», «Клінічна фармація», «Фармацевтична косметологія», «Аналітично-контрольна фармація» або «Організація і управління фармацією», загальний стаж роботи за фармацевтичною спеціальністю (фармацевтичними спеціальностями) не менше двох років *та пройшла цикл тематичного удосконалення з питань забезпечення якості лікарських засобів* (крім аптечних закладів, які розміщено на територіях, де ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих), на яку суб'єктом господарювання покладено обов'язки щодо функціонування системи якості ЛЗ під час роздрібною торгівлі.

На виконання потреб практичної фармації, що виникли з появою зазначених нормативних вимог, в Інституті підвищення кваліфікації спеціалістів фармації Національного фармацевтичного університету був розроблений курс